

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۹ سپتمبر ۲۰۲۳

باجگیری نظام ملاسالار از دولت پاکستان!

پنجشنبه- ۰۶ میزان ۱۴۰۲ - کابل: هرگاه مشکلات ناشی از حاکمیت طالب و نظام ملاسالار از تهیه نان و لباس گرفته تا خانه و دوا، برایتان حوصله و توان شنیدن خبرهای جهان و افغانستان را گذاشته باشد، احتمالاً روز گذشته شنیده اید که در یکی از مجالس شورای امنیت که در آن روی اوضاع افغانستان بحث می شد، درگیری لفظی بین دو مزدور امپریالیسم که از یک آخور آب می نوشند مگر در ظاهر اجرای وظایف متضاد بر دوش آنها گذاشته شده است، یعنی "نصیر احمد فایق" نماینده خود خوانده افغانستان در "ملل متحد" و "منیر اکرم" نماینده دایمی پاکستان در ملل متحد رخ داد. در یادداشت امروز تلاش خواهم نمود مختصراً در آن مورد اشاراتی نمایم:

۱- "منیر اکرم" بدرستی "نصیر احمد فایق" را یک شهروند عادی افغانستان نامید و صلاحیتش را در نمایندگی از کرسی افغانستان زیر سؤال برد. از آنجائی که "نصیر احمد فایق" بعد از استعفای فردی که از جانب حاکمیت پوشالی "غنی احمدزی" به این مقام گماشته شده بود، خود این مقام را تصرف نموده بدون آن که از طرف کدام دولتی چه ساقط شده چه بر حال گماشته شده باشد، می شود گفت از آن بعد "منیر اکرم" درست می گوید. مگر در همین جا دو نکته دیگر مطرح می گردد که می باید "منیر اکرم" خود پاسخ بگوید:

* - یکی این که تمام کشورهای عضو "ملل متحد" من جمله سر منشی آن مؤسسه و تمام نهاد های مربوطه آن ، "نصیر احمد فایق" را به مثابه نماینده افغانستان به رسمیت شناخته و در عمل در جریان دوسال گذشته، از موضع همان مقام صحبت نموده است. حال وقتی " منیر اکرم " وی را به رسمیت نمی شناسد چه بهتر که مشکلش را با تمام کشورهای عضو ملل متحد و رئیس آن حل نماید، نه این که خود را زمامدار جهان پنداشته، فردی را که ۱۹۲ کشور به حیث نماینده افغانستان می شناسد، زیر سؤال ببرد.

*- نکته دوم آن است که می باید " منیر اکرم " کور خود و بینای دیگران نگردد، و صریحاً بگوید که خودش نماینده کدام "دولت پاکستان" است، دولتی که تسط کودتای امریکائی از بین رفت، دولت محصول کودتا ویا این معجون مرکبی که تازه از جانب ارتش گماشته شده است.

۲- " منیر اکرم " که در دفاع از طالبان و کارکرد های آنها داد سخن داد، بهتر بود قبل از آن که چنین از نظام ملاسالار ستایش می نمود، یکبار مصاحبه ها و نظرات صدر اعظم موقت دولت پاکستان را که گویا "منیر" از طرف آنها سخن می زند می خواند، تا متوجه می شد بین آنچه "منیر" از نیویارک می گوید و "انورالحق کاکر" از اسلام آباد، به اندازه

بعد مسافه، فاصله بین نظرات نیز وجود دارد. فاصله ای که هر خواننده چیز فهمی را با این سؤال مواجه می سازد که کدام یک راست می گوید، صدر اعظم موقت و یا نماینده دایم پاکستان در ملل متحد.

۳- یک حقیقت مهمی که از لا به لای بحث های تند فی مابین نماینده جنرال ها و نماینده خود خوانده شنونده را به طرف خود می کشانید، درک ماهیت "ملل متحد" به مثابه یک نهاد فاقد مشروعیت جهانی و مزدور پرور بود. به نظر من نه تنها این دو نفر بلکه هیچ یک از کسانی که از یک کشور نمایندگی می کنند، حق ندارند به نام ملت های شان حرف بزنند چه آنها همه و بدون استثناء فرستاده دولتهائی اند که تا مغز استخوان علیه خلقها و ملت های خودشان می باشند. حال چه افغانستان و طالب باشد، چه پاکستان و گماشته های جنرالان کودتاگر.

۴ و اما این که چرا "منیر" چنین به حمایت از طالب سخن می گوید و دامن حکومت خودشان را بالا می نماید و حتا خلاف مقامات بالائی دولت پاکستان از جمله صدر اعظم موقت آن کشور حرف می زند نباید وی را ملامت کرد زیرا دولت پاکستان با کمک به طالب و آوردن آنها به قدرت "مشتی زده و به لگدی گیر مانده". یعنی طالب و نظام ملاسالار به همان اندازه ای که پایه های قدرتش تحکیم می یابد موازی با آن باجگیری و توقعاتش از همسایه ها و باقی کشور های دور و نزدیک بیشتر می گردد.

از قرار معلوم طالب مستقیماً به نمایندگان پاکستان گفته بود که اگر "منیر" مقابل "نصر احمد فایق" نایستد و به مثابه وکیل دفاع و مبلغ نظام ملاسالار سخنرانی نکند، جلو "تحریک طالبان پاکستان" را نخواهد گرفت حتا اگر بخواهند پاکستان را به حمام خون مبدل بسازند. از همین رو بیچاره "منیر" چنان عاشقانه و نوکر منشانه از طالب و نظام ملاسالار ستایش به عمل می آورد. خدا همه را هدایت نماید و "منیر" را اندکی منور و روشن سازد تا بیش از این تاریکی وجدانش، اسمش را زیر سؤال نبرد.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!
مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل
و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد
تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!